

23 MRS. 2012

Advokat
Jens Andersen-Møller
Hans Broges Gade 2
8000 Aarhus C

J. nr. 038144-0044

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

D O M

afsagt den 22. marts 2012 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Vogter, Eva Staal og Kim Grunnet (kst.)) i ankesag

V.L. B- [REDACTED]-11

[REDACTED]
(advokat Jens Andersen-Møller, Aarhus)

mod

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [REDACTED]

(advokat Evelyn Jørgensen, København)

Retten i Viborg har den 24. januar 2011 afsagt deldom i 1. instans (rettens nr. BS [REDACTED]
[REDACTED] 2009).

Landsretten har den 10. marts 2011 meddelt [REDACTED] tilladelse til at anke dommen, jf. retsplejelovens § 253, stk. 4, 1. pkt.

Påstande

For landsretten har appellant, [REDACTED], gentaget sin påstand for byretten om frifindelse.

Indstævnte, Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [REDACTED], har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Ankestyrelsen har i brev af 11. august 2011 oplyst, at [REDACTED] har ret til

erstatning for tab af erhvervsevne på 30 procent.

Landsretten har foretaget besigtigelse på Regionshospitalet Viborg.

Forklaringer

[redacted], [redacted] og [redacted] har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Der er endvidere afgivet forklaring af teknisk souschef [redacted], tillidsmand i teknisk afdeling [redacted] og tømrer i teknisk afdeling [redacted].

[redacted] har supplerende forklaret, at han havde fået at vide af en kollega, hvor nødbehandlingsafsnittet var. Efter uheldet har han måske været i serverrummet en gang om måneden. Da han gik ind og ud af nødbehandlingsafsnittet første gang, hæftede han sig ikke ved den lave højde i dørkarmen til afsnittet. Han talte med [redacted] lige efter uheldet. Han ved ikke, om [redacted] så uheldet. [redacted] var ikke ansat den 21. juni 2006, så det var først senere, at han fortalte sin nye teamleder om uheldet. [redacted] og [redacted] har begge et stykke tid efter den 21. juni 2006 fortalt ham, at de også har stødt hovedet ind i dørkarmen. Han er stadig ansat i teknisk afdeling, men er nu ansat i et fleksjob med 20 timers arbejdsuge. Da han var på skadestuen den 22. juni 2006, forbandt han ikke smerterne i brystet med stødet mod hovedet dagen før. Han havde været til kickboksning om aftenen den 21. juni 2006, og han sagde til lægen på skadestuen, at smerterne måske kunne stamme herfra. Han har ikke sagt, at han var blevet sparket i brystkassen. Hvis han havde fået et spark i brystet, ville han have kunnet huske det. Han har heller ikke sagt til kollegaer, at han havde fået et spark ved kickboksning. Den 10. juli 2006 anmeldte han internt ulykken. Smerterne var blevet værre og værre, og han havde bl.a. været til kiropraktor, der konstaterede nakkesmerter. Da kiropraktoren fik at vide, at han havde slået hovedet, sagde kiropraktoren, at han skulle anmelde uheldet som en arbejdsskade. Der var ikke nogen, der på dette tidspunkt betvivlede, at han havde slået hovedet. Han gav den 2. oktober 2006 over for overlæge Væsel udtryk for forundring over, at hans hoved ikke var blevet skannet, når han nu havde slået det. Han talte i marts 2006 med sin læge om at konsultere en arbejdspsykolog på grund af problemer med en søn, der har ADHD, hvilket han havde svært ved at håndtere, fordi han måske ville blive udstationeret til udlandet. Det medførte, at han tog orlov fra sit arbejde på Flyvestation Karup, og blev ansat på hospitalet. Ved ansættelsens start deltog han i et introduktionskursus, der

varede en hel dag. Han fik bl.a. at vide, at arbejdsskader straks skulle anmeldes.

██████████ har supplerende forklaret, at bygningen er opført i 1975. Lyset i mellemgangen tænder automatisk efter en strømafbrydelse. Han var på arbejde den 21. juni 2006. Nyansatte medarbejdere bliver indbudt til et introduktionsmøde, hvor forskellige medarbejdere fortæller om bl.a. arbejdsmiljø, brandinstruks, el-sikkerhed, og herudover er der et introduktionsforløb i de enkelte afdelinger. Håndværkerne, der skal arbejde over alt i hospitalet, bliver vist rundt og får at vide, hvordan de skal bevæge sig rundt. Han har ingen erindring om, at ████████ skulle have fortalt, at han havde stødt hovedet op i dørkarmen, og han har ikke set ████████ med en bule i hovedet. ████████ har efterfølgende klaget over hovedpine. Han har ikke hørt ████████ fortælle, at han gik til kickboksning, men de har talt om dykning. ████████ var ansat i teknisk afdeling til bl.a. at tage sig af netværket, hvor serverrummet er et knudepunkt. Derfor kan han ikke forstå, hvis ████████ ikke tidligere havde været i serverrummet. Han vil mene, at serverrummet må have været vist frem på rundvisningen. Når man skal ind i serverrummet, skal man slå en tyverialarm fra. På AMU-mødet i september 2006 opfattede han ikke problemet med døråbningshøjden som et problem, der skulle løses omgående.

██████████ har supplerende forklaret, at nyansatte deltager i et fælles introduktionsmøde, hvor de bl.a. får at vide, hvordan arbejdsskader skal anmeldes. Nyansatte i teknisk afdeling bliver vist rundt af en anden medarbejder. Nøglen til tyverialarmen ved serverrummet befinder sig i hospitalets omstilling i en lukket kuvert. Han var på arbejde den 21. juni 2006. Han husker ikke at have hørt ████████ fortælle, at han havde stødt hovedet i dørkarmen, og han har ikke set ████████ med en bule i panden eller hovedet. Han har hørt ████████ beklage sig over smerter i hovedet, men han kan ikke sige, hvornår han første gang hørte beklagelserne. Han deltog i AMU-mødet i september 2006. Han opfattede ikke problemet med døråbningshøjden som et stort problem. Han har været væk fra sit arbejde på hospitalet nogle år og kom tilbage i 2009. Han har ikke hørt om, at en distræt læge og ████████ også skulle have stødt hovedet mod dørkarmen. Han kom selv i serverrummet ca. hver 14 dag.

Teknisk souschef ████████████████████ har forklaret, at han er teamleder for ████████████████████. Han blev ansat 1. februar 2008. ████████ var da delvist på arbejde, han var meget væk. ████████ fortalte på et tidspunkt, at han havde slået hovedet under sit arbejde. Han fik først senere at vide, hvor skaden var sket. ████████ har vist ham, hvor uheldet skete. Han har

selv af egen drift sat gul- og sortstribet tape på den inderste karm, der er lavest. Han husker ikke, om der da var sat tape på den yderste karm. Nøglerne til serverrummet hænger i et nøgleskab på et kontor i afdelingen, og i nøglebundtet er der også en nøgle til tyverialarmen. Fra sin egen pc'er kan man lave de fleste opgaver, og det er nok højst en gang om måneden, at det er nødvendigt at gå ned i serverrummet.

Tillidsmand i teknisk afdeling [REDACTED] har forklaret, at han er smed i teknisk afdeling, og han er tillidsmand for [REDACTED]. I juni 2006 havde han et værksted i nødbehandlingsafsnittet. På et tidspunkt kom [REDACTED] hen til ham og fortalte, at han havde slået hovedet. [REDACTED] tog sig samtidig til panden. De talte om, at det var en dum dør. Han mindes ikke at have set en bule i [REDACTED] pande. Lyset plejer at være tændt i mellemgangen. Det bliver slukket om aftenen. Han har på et tidspunkt set en læge, der vist var gået forkert, komme fra trafikcenteret og støde hovedet mod dørkarmen, mens han gik og læste i en journal.

Tømrrer i teknisk afdeling [REDACTED] har forklaret, at han ikke arbejder i samme team som [REDACTED]. Han kommer af og til i nødbehandlingsafsnittet. Før i tiden kom han der oftere. Han har selv for flere år siden stødt panden mod væggen over dørkarmen lige efter, at han var kommet ud af elevatoren. Han var ved at gå i brædderne. Han blødte ikke. Han har måske fortalt sine kolleger om uheldet, men han anmeldte det ikke til ledelsen.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

For landsretten har [REDACTED] yderligere gjort gældende, at [REDACTED] ikke har godtgjort, at der den 21. juni 2006 indtraf en hændelse, som har været egnet til at forårsage de påberåbte lidelser. Hvis det anses for bevist, at [REDACTED] slog hovedet mod stålrammen i døren, er det sket ved et hændeligt uheld. Ansvarsgrundlaget er almindeligt culpaansvar.

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [REDACTED] har yderligere gjort gældende, at [REDACTED] var udsat for en ulykke den 21. juni 2006 ved under uførelsen af sit arbejde at have passeret en døråbning, i hvilken forbindelse han slog hovedet op i en stålramme. Det er centralt for vurderingen af ansvarsgrundlaget, om

arbejdsstedet har været indrettet forsvarligt jf. principperne i arbejdsmiljølovgivningen og de dertil knyttede bekendtgørelser og andre anvisninger. Om bygningen i øvrigt er opført og benyttet i overensstemmelse med de gældende bygningsreglementer mv. er ikke afgørende.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen for landsretten, herunder navnlig [redacted] og [redacted] forklaringer, sammenholdt med indholdet af anmeldelsen af arbejdsskaden den 10. juli 2006, er det godtgjort, at [redacted] den 21. juni 2006 i forbindelse med sit arbejde stødte hovedet kraftigt mod den indre dørkarm ved indgangen til nødbehandlingsafsnittet på Regionshospitalet Viborg.

Nødbehandlingsafsnittet er placeret i kælderetagen på sygehuset, og det er opført og dimensioneret som beskyttelsesrum med ekstra tykke mure og en døråbning med ståldøre med henblik på at kunne modstå kraftige ydre påvirkninger, herunder bombeangreb. Indgangs- og dørpartiets udformning giver umiddelbart indtryk af at være indgang til et særligt område, hvor det fremtræder synligt, at adgangshøjden er lavere end sædvanligt. Den dørkarm, som [redacted] stødte hovedet imod, var dengang markeret med mørk orange farve som kontrast til de hvide vægge. Døråbningen er dagligt gennem mange år blevet benyttet af et stort antal ansatte, uden at dette har givet anledning til indberetning om uheld.

Under hensyn til indgangspartiets placering og udformning og i øvrigt efter det samlede indtryk af forholdene på stedet, er det - uanset, at andre døråbninger på sygehuset dengang også fremstod mørk orange - ikke godtgjort, at arbejdsstedet ikke har været indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Stedets indretning har heller ikke indebåret en sådan særlig fare for personskade, at Region Midtjylland har været forpligtet til at give nærmere instruktion til personalet om færdsel i nødbehandlingsafsnittet.

Herefter, og da det ikke i øvrigt er godtgjort, at [redacted] har handlet ansvarspådragende, frifinder landsretten [redacted]

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [redacted] betale sagsomkostninger for begge retter til [redacted] med i alt 76.520 kr. Beløbet omfatter 6.520 kr. til retsafgift og 70.000 kr. til udgifter til advokatbistand.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er inkl. moms, da [redacted] ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Th i k e n d e s f o r r e t:

[redacted] frifindes.

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar for [redacted] skal betale sagens omkostninger for begge retter til [redacted] med 76.520 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vogter

Eva Staal

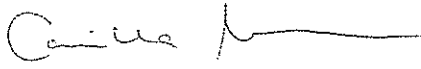
Kim Grunnet
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 22. marts 2012

Camilla Mølgaard
elev

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 24. januar 2011 i sag nr. BS 1-1712/2009:

Dansk Metalarbejderforbund som mandatar
for Robert [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

mod

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører erstatning i anledning af, at sagsøgeren, Robert [REDACTED], under sit arbejde hos sagsøgte, [REDACTED], den 21. juni 2006 pådrog sig en skade, da han stødte hovedet ind i en dør ramme af stål i et indgangsparti på Regionshospitalet i Viborg.

Sagsøgeren, Robert [REDACTED], har nedlagt påstand om, at sagsøgte, [REDACTED], til sagsøgeren skal betale 258.578,43 kr. med procesrente fra den 6. april 2009.

Sagsøgte, [REDACTED], har nedlagt påstand om frifindelse.

Denne dom er en deldom, der alene vedrører ansvarsgrundlaget.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at sagsøgte skal anerkende at være erstatningsansvarlig over for sagsøgeren i anledning af den arbejdsulykke, som sagsøgeren var udsat for den 21. juni 2006 under sit arbejde for sagsøgte på Regionshospitalet i Viborg.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært, at sagsøgte alene skal anerkende en del af ansvaret for følger efter hændelsen den 21. juni 2006 under sagsøgerens arbejde på Regionshospitalet i Viborg.

Sagen er anlagt den 21. september 2009.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218a, stk. 2.

Den 1. maj 2006 blev sagsøgeren ansat hos sagsøgte som elektronikmekaniker på [REDACTED]

Sagsøgeren skulle den 21. juni 2006 under sit arbejde for sagsøgte på Regionshospitalet i Viborg passere indgangspartiet til nødbehandlingsafsnittet på regionshospitalet, hvorved han slog hovedet op i en dørramme af stål.

Frihøjden i indgangspartiet under den yderste dørramme i stål er 1,90 cm. Frihøjden under den inderste dørramme i stål, som sagsøgeren stødte hovedet ind i, er 1,85 cm.

Den inderste dørramme var på ulykkestidspunktet malet orange. Herudover var der ikke på ulykkestidspunktet opsat advarsel eller markering, der gjorde de passerende opmærksomme på den lave loftshøjde.

Lyset i mellemgangen bagved den inderste stålramme i indgangspartiet tændes og slukkes manuelt. Parterne er uenige om, hvorvidt lyset var tændt eller slukket på ulykkestidspunktet.

Robert [REDACTED] er 1,90 cm. høj uden fodtøj.

Ca. 100 medarbejdere med et arbejdsmæssigt ærinde i nødbehandlingsafsnittet passerer dagligt indgangspartiet.

Den 10. juli 2006 udfyldte sagsøgeren et skema om intern anmeldelse af arbejdsulykke mv., som samme dag blev attesteret/underskrevet af sagsøgeren og arbejdsgiveren ved Hans [REDACTED] og Flemming [REDACTED].

Den 14. juli 2006 blev sagsøgerens ulykke anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet af arbejdsgiveren ved Inge [REDACTED].

Forklaringer

Robert [REDACTED] har forklaret, at han blev uddannet elektronikmekaniker i 1989 og siden har arbejdet som sådan. Den 1. maj 2006 blev han ansat på [REDACTED]. Han arbejdede med svagstrøm, person-søgere, telefoni og netværk. Han var ansat i teknisk afdeling, som er beliggende 100 meter fra sygehusbygningen i en selvstændig bygning. Han arbejdede primært i teknisk afdelings bygninger, men også på resten af hospitalet, hvor han arbejdede de steder, hvor der var tekniske problemer. Hans nærmeste overordnede var Morten [REDACTED]. Efter 3-4 ugers ansættelse fik han tildelt en indendørs cykel. Ulykken fandt sted op ad dagen den 21. juni 2006 i dørråbningen ind til nødafsnittet. Han skulle forberede noget netværk til telefoni, i hvilken forbindelse han skulle ned i serverrummet og koble fiber sammen. Han havde ikke tidligere været i serverrummet og ej heller tidligere været i nødbehandlingsafsnittet. Han fik en nøgle til serverrummet af sin kollega Ejner [REDACTED], som dog ikke gik med ned i serverrummet. Han tog

elevatoren ned til den etage, hvor serverrummet er beliggende. Han havde sin cykel med kurv foran med materialer i med sig. Han steg ud af elevatoren med cyklen. Han fortsatte igennem såvel den yderste døråbning som den næste døråbning. Han holdt fast ved cyklen og bukkede sig derfor ned, da han passerede døråbningerne. Han satte herefter cyklen fra sig i mellemgangen og arbejdede ca. 1 time i serverrummet. Da han kom ud, gik han igen indgangspartiet og hen og tilkaldte elevatoren. Han kom derefter i tanke om, at han havde glemt cyklen. Han ville hurtigt hente cyklen. Han så og var opmærksom på højden på den forreste dørkarm. Han så herefter på cyklen, hvorefter han stødte højre side af hovedet op i den inderste dørkarm af stål. Det gjorde "helvedes" ondt. Han fik flimrer for øjnene. Det var sølvfarvet og han kunne ikke se noget i nogle sekunder. Der kom en kollega, Frits, og spurgte til, hvad der var sket. Robert [REDACTED] fortalte, at han havde slået hovedet op i stålrammen. Han havde ikke, forinden han gik ned i nødafsnittet, fået nogen advarsel om, at han skulle passe på, da der var lavt til loftet. Dørkarmen var ikke markeret med bånd eller advarselsskilt, men alene farvet orange. Lyset var ikke tændt, da han kom til skade. Nogle steder på sygehuset er der automatisk lys, andre steder er det manuelt som tilfældet på ulykkesstedet, hvilket blev konstateret i dag under besigtigelsen. Ca. 1 minut efter hændelsen fortsatte han sit arbejde. Han vil tro, at ulykken skete kl. ca. 11.30. Hans direkte overordnede var Morten [REDACTED] og over ham var teknisk chef Svend [REDACTED]. Efter et stykke tid fortalte han Svend [REDACTED] eller Morten [REDACTED], at han var stødt ind i dørkarmen. Alle har prøvet at støde hovedet ind i noget, og han troede, at det ville gå i sig selv. Den efterfølgende morgen fik han ondt i brystet og i armen. Han forbandt det med kickboksning, som han havde været til efter arbejde på ulykkesdagen. Han dyrkede kickboksning på motionsniveau, da han er over 40 år. Ved kickboksning slår man, og der markeres med spark, man sparker ikke igennem. Han fik anmeldelsesblanketten af Flemming [REDACTED]. Robert [REDACTED] kontaktede herefter egen læge og var på skadestuen. Han har også været til kiropraktor. Der var noget galt i nakken. Han havde problemer med at gribe og føle. Han fortalte kiropraktoren, at han havde slået hovedet ind i dørkarmen. Kiropraktoren fik ham til at anmelde skaden. Robert [REDACTED] fortalte også den nye teamleder, Mads, at han havde slået hovedet ind i dørkarmen. Robert [REDACTED] syntes, at det var mærkeligt, at de 1 ½ år efter ulykken ikke havde sat noget op for at forhindre gentagelser. Han er bekendt med, at 2 kolleger, Aksel og Svend [REDACTED], også er gået ind i dørkarmen. Han er ikke bekendt med andre steder på hospitalet, hvor loftshøjden er så lav. Der er ikke patientadgang i nødafsnittet, hvor der alene kommer servicefolk. I dag dukker han sig, når han går igennem døråbningen. Han var bekendt med, at arbejds-skader skulle anmeldes.

Svend [REDACTED] har forklaret, at han den 1. juni 2003 blev ansat på Regionshospitalet i Viborg som teknisk chef. Han havde tidligere været teknisk souschef på Silkeborg Centralsygehus. Han er uddannet maskinmester. Nødafsnittet er designet til at modstå katastrofer i tilfælde af krig. Det blev opført i koldkrigs perioden i 50'erne og 70'erne som beskyttelsesrum og er så-

ledes designet til at modstå bombninger. Det blev taget i brug i 1973. Han har ikke mistanke om, at bygningsafsnittet er ulovligt. Han mener, at bygningsafsnittet er lovligt opført på opførelsestidspunktet, og at der ikke er nogen hængepartier med hensyn til afsnittets lovlighed. Afsnittet bruges til opbevaring af materiel/it-affald/genbrug. Desuden er der placeret et serverrum, som benævnes AS400 efter den første pc, som var placeret i serverrummet. Serveren i rummet er p.t. i funktion. Medarbejderne i teknisk afdeling arbejder i serverrummet, hvor de tilslutter og udbygger it, lægger kobber m.v. Dørkarmen har i hans tid altid været orange. Lyset brænder altid. Han har aldrig været ude for, at lyset var slukket. Hvis der har været strømafbrydels, vil lyset dog ikke automatisk tænde igen pågældende sted. Han vurderer, at der passerer ca. 100 personer igennem døråbningen om dagen i form af folk som skal aflevere skrald og teknikaffald, medarbejdere fra teknisk afdeling m.v. Han har ikke hørt om andre, som er stødt imod dørkarmen. Han er ikke selv stødt imod dørkarmen. Nødafsnittet er et sted, hvor man normalt kommer, hvis man arbejder i teknisk afdeling. Det overrasker ham, at det var første gang, at sagsøgeren var i nødafsnittet, da han stødte ind i dørkarmen, da sagsøgeren på daværende tidspunkt havde været ansat på sygehuset i 7 uger. Han ved dog ikke konkret, om det er rigtigt, at sagsøgeren ikke tidligere havde været i nødafsnittet, og han kan ikke udelukke det. Når man bliver ansat på hospitalet er egen cykel noget af det første, som man får tildelt, sædvanligvis efter en uge eller 14 dage. Arbejdsulykken blev anmeldt den 10. juli 2006. Arbejdsulykker skal anmeldes øjeblikkeligt, hvilket er en del af den generelle introduktion til nyansatte. De vægter arbejdsmiljø højt og har afsat de ressourcer, som de kan finde hertil. På AMU-mødet den 14. september 2006 drøftede de, om de skulle opsætte noget stødabsberende på dørkarmen. Det kunne imidlertid ikke lade sig gøre uden yderligere at reducere højden, hvilket ville give problemer med transportvognene. Der blev i stedet sat gult og sort tape på. Han ved ikke præcist hvornår. De har en sikkerhedsleder, som tager sig af anmeldelse af arbejdsskader. Når en leder får oplysninger om, at der kan være sket en arbejdsskade, opfordres medarbejderen til at anmelde det og til at blive undersøgt på skadestuen. Anmeldelser sker således ofte på arbejdsgiverens opfordring. Flemming [REDACTED] var ansat i teknisk afdeling som teamleder og daglig sikkerhedsleder. Inge [REDACTED] som anmeldte ulykken til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet, var ansat i løn- og personalekontoret. Hans [REDACTED] var sikkerhedsrepræsentant. Vidnet kan ikke huske, hvornår han hørte om skaden. Det kan meget vel passe, at han var på ferie på ulykkestidspunktet. De havde efterfølgende grint lidt af episoden, inden de vidste, hvor alvorligt det stod til med sagsøgeren. Vidnet kan ikke huske, at han skulle have stødt hovedet på karmen. Han har stødt hovedet på andre steder, men ikke pågældende sted. Han har ikke hørt om, at Aksel har slået hovedet på karmen.

Morten [REDACTED] har forklaret, at han blev uddannet maskinmester i 1987. Han har arbejdet på Regionshospitalet i Viborg siden oktober 1990. Nødbehandlingsafsnittet er opført i slutningen af 60'erne/begyndelsen af 70'erne. Da han ankom til hospitalet i 1990 var serverrummet i brug. Behandlingsafsnit-

tet er afskærmet med dobbelte døre og med et rum i midten, således at man kan lukke af i tilfælde af en atomulykke eller lignende. I princippet kunne man tage dørene af, da nødbehandlingsafsnittet ikke er i brug som sikkerhedsrum mere. Bygningsmæssigt vil det også være muligt at gøre indgangspartiet højere. Indgangen er bygget efter datidens normer. Lyset er tændt hele tiden. Han har ikke set, at lyset har været slukket. Han er ikke kommet i nødbehandlingsafsnittet det sidste år. Karmen har haft den orange farve i hans tid på hospitalet. Det er hans vurdering, at der går ca. 100 mennesker igennem døren dagligt. Han har ikke hørt om andre end Robert [REDACTED] [REDACTED], som er stødt ind i karmen. Robert [REDACTED] blev ansat 7 uger før ulykken. I den forbindelse fik han instruktion, herunder også om, hvad man skal gøre, hvis man kommer til skade. Han ved ikke, om Robert [REDACTED] havde været i nødafsnittet forud for ulykken. Det er naturligt som ansat i teknisk afdeling at komme i nødbehandlingsafsnittet. I svagstrømsteamet er ansat 5-6 medarbejdere, som arbejdede i serverrummet. Han ved det ikke, men han gætter på, at medarbejderne i svagstrømsteamet kommer i serverummet en gang om ugen, da der er daglige problemer, som skal løses i serverummet. Han ved ikke, hvornår han hørte om ulykken, eller hvornår ulykken blev anmeldt. Som regel anmelder de arbejdsskader straks indenfor 2-3 dage. Det er ikke sædvanligt, at man først anmelder 14 dage efter. På AMU-mødet drøftede de, om de kunne afskærme dørkarmen med puder, men det kunne ikke lade sig gøre, da døren i så fald ikke ville kunne lukkes, og døre skal kunne lukkes, når der er døre i. Han vil tro, at det gule og sorte tape er sat op umiddelbart efter mødet, men han husker det ikke. Han ved ikke, om der gik mere end et år, inden tapen blev sat op. Arbejdsskader skal anmeldes af eller til sikkerhedsrepræsentanten og sikkerhedslederen, som på daværende tidspunkt var Flemming [REDACTED]. Vidnet er nu sikkerhedsleder. De drøftede ikke episoden i gruppen forud for AMU-mødet. Han har ikke hørt om, at Aksel eller Svend [REDACTED] skulle have slået hovedet på dørkarmen. Det er muligt at gøre dørkarmen højere. Det kræver styrkeberegninger.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument og har anført,

at sagsøgtes ansvar skal vurderes på baggrund af en skærpet culpanorm,

at sagsøgte som arbejdsgiver blandt andet har tilsidesat arbejdsmiljølovens §§15, 16, 17, 38 og 42 med tilhørende bestemmelser, herunder bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning, ved ikke

at have sikret, at arbejdet var planlagt, tilrettelagt og udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder ved ikke at have sikret,

at arbejdsstedet var indrettet sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder ved ikke

at have givet den fornødne instruktion og ført det fornødne tilsyn med arbejdets udførelse,

at sagsøgte, såfremt det ikke er muligt på grund af bygningens beskaffenhed at sørge for en forsvarlig frihøjde på det pågældende sted, burde have sikret, at ingen ansatte var henvist til at passere den lave døråbning,

at sagsøgte om arbejdsgiver under alle omstændigheder burde have sikret, at det ikke var forbundet med risiko for alvorlig personskade at ramme kanten på dørkarmen, hvilket kunne have været imødegået ved etablering af stødpudeanordning eller forsvarlig advarsel til de ansatte,

Sagsøgeren har under delhovedforhandlingen yderligere anført,

at det ikke er dokumenteret, at bygningen er lovligt opført på opførelsestidspunktet. Desuden er det ikke dokumenteret, at bygningen er lovlig i forhold til den nu ændrede anvendelse.

at det er skærpende omstændigheder, at den yderste dørramme, som sagsøgeren fokuserede på højden af og bøjede sig under, er højere end den inderste dørramme, som sagsøgeren stødte ind i, og at frihøjden som manglede, for at sagsøgeren kunne passere, var lille.

at lyset i mellemgangen bagved den inderste stålramme var slukket på ulykkestidspunktet. Sagsøgte har protesteret imod, at anbringendet tillades fremsat. Sagsøgeren har til støtte for, at anbringendet tillades fremsat, anført, at sagsøgeren og dennes advokat først under besigtigelsen den 22. november 2010 blev bekendt med, at lyset tændes og slukkes manuelt.

Sagsøgte har procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument og har bestridt, at regionen, eller nogen for hvis handlinger regionen hæfter, har udvist fejl eller forsømmelser med relation til den hændelse, der angiveligt overgik Robert [REDACTED] den 21. juni 2006.

Arbejdsstedet har været forsvarligt indrettet, og sygehusets bygninger er, også for så vidt angår den pågældende passage, opført i overensstemmelse med de på opførelsestidspunktet gældende byggetekniske forskrifter og således lovlige.

Der har ikke siden opgørelsen været registreret uheld eller andre omstændigheder, der kunne give mistanke om risiko for, at der kunne opstå situationer som den, sagsøger gør gældende, at han var udsat for den 21. juni 2006, hvortil bemærkes, at åbningen, der var markeret med orange maling, dagligt passerer af omkring 100 personer.

Det bestrides således, at der er nogen nævneværdig risiko for personskade ved sædvanlig og forventelig agtpågivenhed i forbindelse med passage af døråbninger. Der er overordnet set ført et efter omstændighederne forsvarligt tilsyn med de sikkerheds-og sundhedsmæssige forhold, og de ansatte, herunder har Robert [REDACTED] modtaget sædvanlig instruktion om forhold, der vurderes som indebærende en risiko for fare. En hændelse som beskrevet kan derfor alene henføres til Robert [REDACTED] egne forhold.

Sagsøgte har under delhovedforhandlingen yderligere bestridt, at sagsøgeren den 21. juni 2006 stødte hovedet ind i den inderste stålramme i indgangspartiet til nødbehandlingsafsnittet på Regionshospitalet i Viborg. Sagsøgeren har protesteret imod, at anbringendet tillades fremsat og har til støtte herfor anført, at arbejdsgiveren har udfyldt en intern anmeldelse den 10. juli 2006, anmeldt ulykken til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet den 14. juli 2006 samt drøftet ulykken på AMU-mødet den 14. september 2006. Såfremt arbejdsgiveren bestrider, at ulykken har fundet sted, skulle det have være gjort gældende på et langt tidligere tidspunkt, hvilket der har været mange anledninger til. Såfremt anbringendet tillades fremført, vil sagsøgeren dokumentere, at ulykken fandt sted f.eks. ved at føre vidner, som sagsøgeren talte med om ulykken. Da vidnernes hukommelse svækkes med tiden, er det heller ikke rimeligt, at anbringendet fremsættes så sent. Sagsøgte har til støtte for, at anbringendet tillades fremsat, anført, at anbringendet fremgår af sagsøgtes påstandsdokument af 12. november 2010, jf. formuleringen side 2, 1. afsnit: "den hændelse, der angiveligt overgik Robert [REDACTED] den 21. juni 2006".

Rettens begrundelse og afgørelse

Såfremt sagsøgtes anbringende om, at det bestrides, at sagsøgeren den 21. juni 2006 stødte hovedet ind i den inderste stålramme i indgangspartiet til nødbehandlingsafsnittet på Regionshospitalet i Viborg, tillades fremsat under delhovedforhandlingen, har sagsøgeren ikke tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser, f.eks. ved at føre vidner, som sagsøgeren talte med om ulykken, uden udsættelse af delhovedforhandlingen. Retten tillader derfor ikke anbringendet fremsat. Retten lægger herefter ubestridt til grund, at Robert [REDACTED] den 21. juni 2006 stødte hovedet ind i den inderste stålramme i indgangspartiet.

Sagsøgeren har under delhovedforhandlingen som et nyt anbringende anført, at lyset i mellemgangen bagved den inderste stålramme var slukket på ulykkestidspunktet. Retten tillader anbringendet fremsat, da det må anses for undskyldeligt, at det ikke er fremsat tidligere, da sagsøgeren og dennes advokat efter det oplyste først under besigtigelsen den 22. november 2010 blev bekendt med, at lyset tændes og slukkes manuelt.

Det er ubestridt, at lyset i mellemgangen bagved den inderste stålramme

tændes og slukkes manuelt. Vidnerne teknisk Chef Svend [redacted] og maskinmester Morten [redacted] har forklaret, at lyset normalt er tændt. Heroverfor har sagsøgeren ikke ved sin egen forklaring godtgjort, at lyset var slukket på ulykkestidspunktet. Retten lægger herefter til grund, at lyset var tændt på ulykkestidspunktet.

Vedrørende selve uheldet lægges det efter sagsøgerens forklaring til grund, at han den 21. juni 2006 om formiddagen havde arbejdet i serverrummet i nødbehandlingsafsnittet. Han havde forladt nødbehandlingsafsnittet og havde tilkaldt elevatoren, da han kom i tanke om, at han havde glemt sin cykel inde i nødbehandlingsafsnittet. På vej tilbage efter cyklen var han opmærksom på højden af den yderste dørramme, som han dukkede sig for. Umiddelbart efter stødte han hovedet ind i den inderste dørramme af stål.

Frihøjderne under dørrammerne af stål i indgangen til sikkerhedsafsnittet udgør en fare for høje medarbejdere, som sagsøgeren, der arbejder i nødbehandlingsafsnittet, og som ikke kan passere uden at dukke sig. Sagsøgte har derfor pådraget sig erstatningsansvar ved at undlade at sikre, at arbejdspladsen har været indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Selvom sagsøgeren, som skyndte sig for at nå elevatoren, et kort øjeblik var uopmærksom, har han ikke herved udvist en sådan uagtsomhed, at der er grundlag for at nedsætte erstatningen på grund af egen skyld.

Sagsøgerens påstand tages derfor til følge.

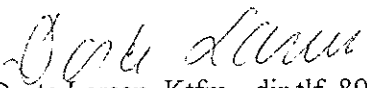
Spørgsmålet om sagens omkostninger henskydes til senere afgørelse.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, [redacted], skal anerkende at være erstatningsansvarlig over for sagsøgeren, Robert [redacted], i anledning af den arbejdsulykke, som sagsøgeren var udsat for den 21. juni 2006 under sit arbejde for sagsøgte på Regionshospitalet i Viborg.

Susanne Madsen
kst. dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Viborg, den 24. januar 2011.

Dorte Larsen, Ktfm - dir.tlf. 89 25 80 48